

Katalogtekst til udstillingen "Embrace the Darkness" med René Holm og Frodo Mikkelsen på Frederikshavn Kunstmuseum 31. oktober - 19. december 2020

René Holm og Frodo Mikkelsen er aktuelle med udstillingen "Embrace the Darkness" på Frederikshavn Kunstmuseum. Med et fælles afsæt i graffitikunsten inden deres indtræden på den etablerede kunstscene har Holm og Mikkelsen skabt det perfekte fundament til en fælles udstilling hvor deres respektive tematikker kommer til sin ret hver især. Holm har fra sin spæde start haft fokus på ikke sjældent marginaliserede mennesker - nationalt og internationalt - ligesom eksistentielle spørgsmål omkring samtidsmenneskets opholdssteder i urbane miljøer kontra muligheden for ubevogtet kontemplation i afsidesliggende skove og terrain-vague-lignende miljøer har spillet en stor. Et spørgsmål som også optager Holm er den døgnåbne digitalisering. Hvad er det dog vi bruger tiden til? Og er vi slet ikke i tvivl om vores dispositioner. Selv er han rundet af vestkystens uomgængeligt største havneby, Esbjerg, hvor han har et af sine to væresteder, sideløbende med atelier og bopæl i metropolen Berlin. Han er med andre ord omgivet af storbymentalitet i sit kunstneriske virke og har dermed righoldigt erfaringsmateriale at øse av, når han skal tage temperaturen på samtidsmennesket. Måske er det netop i kraft af dette vokabular af eksistensfortællinger fra det urbane liv, at Holm formår at afkode mennesket dets allerinderste drømme. Drømmen om stilhed og fordybelse. Hvad skoven også repræsenterer af horisontalt liv i øjenhøjde giver den afdragsfrit i vertikalt perspektiv. Når stigen i installationen der illuderer skovbund med afrevne eller nedfaldne grene samtidig, rummer en hvid stige, rettet op i universets uendelighed, er metaforen for et

åndeligt, eller himmelsk perspektiv en realitet. Hvid tilhører de abstrakte, akromatiske farver og bryder med skovbundens organiske naturfarver. Det kan dog tydes som skæbnens ironi, at den abstrakte verdens kolorit skal repræsentere et vertikalt vue, eller er det netop Holms vision, at mulighed for fordybelse altid er til stede? Måske er det altid det enkelte menneskes valg der afgør fokus. Vender vi blikket mod Holm malerier har farven blå en særlig betydning, og han har da også tidligere udstillet under titlen "Berliner Blau". Hvorfor mon male lærred efter lærred i monokrome blå toner? Er det for meget at sige, at vi i Norden elsker blå? Det er næppe derfor Holm har ladet de blå penslers svingom fylde malerierne. Vi taler dog om blå musik - blues. Vi taler også om den blå time. Melankolien er lige om hjørnet. Ligesom alle andre farver kan blå rumme toner af dyster sort og poetiske hvide strejf. Alle farver har to sider i sig. Når Holm beder os om at omfavne mørket, beder han os samtidig om at rumme os selv i helfigur både eks- og introvert. Hvad mere kan vi forlange af en kunstner?

René Holm er født i 1967 og tog afgang fra Århus Kunstakademi i 2006. Hans værker har været vist i New York, Paris, Berlin og Østrig ligesom han er repræsenteret på en række kunstmuseer.

Mørket kan tage så mange afstikkere, men uden lys intet mørke. Mikkelsen henter som så ofte før elementer fra tegneseriekunsten og krydrer med vanitassymboler, såsom smilende kranier hentet i barokken. Tegn på livets skrøbelighed. Vi skal alle dø. Husk det nu. Også derfor ser dødningehovedet sig her tilbage på det, som var. Fremtiden er forbeholdt de levende. Et par mørke fugle svæver i luften med åbne næb. Altid på jagt efter noget med de vagtsomme blikke i lysende gult. Nederst toner det gode skib stiltfærdigt fremad med lysende, gule køjne ligesom et uskyldsrent hvidt flag mildt blæser i vinden. Ohøj, hvor det går. Violet er den farve der ligger tættest på mørket og får sit klareste udtryk i samspil med gult. Sammen formidler de farvecirkels stærkeste lys-mørkekontrast og sætter scenen for udstillingens tematik. Tag godt imod mørket. At fænomenet "scene" spiller ind i Mikkelsen værker er næsten en selvfølge. At stå

foran et af kunstnerens malerier er næsten altid som at få trukket scenetæppet til hver sin side med konkrete bølgende tæpper, ligesom scenehimlen ofte viser sine karakteristiske rektangler. Et glimt fra den geometriske verden hvor der må være en kant. Her i varm orangerød med en iskold turkisblå stribe.

Ellers følger en serie malerier med den karakteristiske cowboy i centrum fra Det Vilde Vesten. Og det må næsten synes som en ældgammel vision der pludselig ser dagens lys, når netop Mikkelsen i mange år har ladet denne cowboy, sit alterego, befolke maleri efter maleri, med privat bopæl i København, men netop nu har overgivet sig til et liv med atelier og bopæl i Thy. Det er som om cowboyen endelig er kommet hjem. Som altid i et sandt farveorgie af spektralfarver hjulpet af skovens fauna og flora i et eventyrligt skær. Snart ses en bjørn, snart ses en fugl, men kraftsymbolet "hesten", som en hver mand med respekt for sig selv, altid gerne har ville besmykke sig med, styres af sin herre.

Nyt er de tilnærmelsesvise installationer - måske snarere skulpturer- hvor geometrien får det sidste ord. Måske pejlemærker mod næste stop. Mikkelsen er altid på vej. Langt ud over stepperne og han kræver lange, lange tøjler.

Frodo Mikkelsen er født i 1974 og debuterede på kunstnernes Efterårsudstilling i 2001. Han har udstillet i ind- og udland. Mikkelsen er desuden repræsenteret på flere kunstmuseer.

Af cand.mag. i kunsthistorie Maria Stensgård Poulsen